

3. Фінансування агросектору: Які програми кредитування пропонують банки. <https://kurkul.com/spetsproekty/1550-finansuvannya-agrosektoru-yaki-programi-kredituvannya-proponuyut-banki>.

Жуков В.О.,

здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету

Науковий керівник – **Мікуляк К.А.,**

асистент кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СТРАХОВИМИ РЕЗЕРВАМИ

Ефективне управління страховими резервами є ключовим елементом забезпечення фінансової стійкості та надійності страхової компанії. Страхові резерви являють собою фінансові зобов'язання, які компанія має для покриття страхових випадків, і саме вони дозволяють страховику забезпечувати безперебійне виконання своїх зобов'язань перед клієнтами. В умовах нестабільної економічної ситуації та глобальних ризиків, таких як економічні кризи, природні катаклізми або пандемії, питання оптимального формування та розподілу страхових резервів стає особливо актуальним. Це свідчить про важливість і своєчасність проведення подальших досліджень у цій галузі.

Метою роботи є обґрунтування теоретичних основ та практичних аспектів щодо особливостей управління страховими резервами, зокрема дослідження оптимальних підходів до їх формування, розподілу та інвестування для забезпечення фінансової стабільності страхової компанії.

Управління страховими резервами є одним із найважливіших аспектів діяльності страхової компанії, оскільки саме вони забезпечують можливість виконання фінансових зобов'язань перед клієнтами у випадку настання страхових випадків. Страхові резерви є частиною активів, які мають бути надійно сформовані та оптимально розподілені, щоб гарантувати стабільність компанії в умовах невизначеності та економічних коливань.

Основними принципами формування страхових резервів є відповідність резервів обсягу страхових зобов'язань, а також забезпечення належного рівня ліквідності [1]. Це означає, що компанія повинна постійно підтримувати та коригувати обсяги резервів відповідно до страхових портфелів та ризиків, пов'язаних з кожною категорією полісів, щоб мінімізувати можливі фінансові втрати. Крім того, страхові резерви мають формуватися з урахуванням специфічних ризиків, притаманних конкретним галузям страхування, що вимагає глибокого аналізу та регулярного оновлення даних щодо страхових випадків і фінансових показників компанії.

У сучасних умовах значного розвитку технологій та зростання доступу до інформації підходи до управління страховими резервами змінюються. Завдяки інноваційним методам обробки даних, страхові компанії можуть більш точно

прогнозувати обсяги резервів, що забезпечує мінімізацію надлишкових відрахувань та ефективно розподілення капіталу [2]. Використання великих даних і аналітичних інструментів дозволяє проводити детальну сегментацію клієнтів, аналіз їхніх страхових потреб і прогнозування ймовірності настання страхових випадків. Наприклад, математичні моделі ризику й прогнозування втрат можуть забезпечити вищу точність при розрахунку резервів для різних видів страхових продуктів [1].

Ще один важливий аспект управління страховими резервами полягає у виборі інвестиційної стратегії. Для підвищення рентабельності резервів багато страхових компаній вкладають частину коштів у низькоризикові інвестиційні інструменти, що дозволяє отримувати додатковий дохід, не знижуючи ліквідності [2]. Зазвичай до таких інструментів належать державні облігації, депозити в надійних банках, нерухомість або інші активи з високим ступенем надійності. Водночас важливо враховувати ризики, пов'язані з інвестиціями, та дотримуватись регуляторних вимог, які обмежують частку вкладень у ризикові активи. Правильне поєднання інвестиційної та страхової діяльності дозволяє зменшити фінансові навантаження на компанію у періоди криз та забезпечити достатній рівень резервів у випадку підвищеного страхового попиту [3].

Управління резервами також передбачає забезпечення відповідності вимогам регуляторних органів, які встановлюють обов'язкові стандарти щодо обсягу та структури резервів. Для прикладу, у Європейському Союзі та деяких інших юрисдикціях діють вимоги Директиви Solvency II, яка визначає, що страхові компанії повинні мати достатні капітали для покриття своїх зобов'язань [4]. Це гарантує, що у випадку настання масштабних страхових подій страхові компанії зможуть виплатити відшкодування своїм клієнтам без суттєвого зниження власної ліквідності та фінансової стійкості.

Отже, обґрунтовано теоретичні основи та практичні аспекти щодо особливостей управління страховими резервами. З'ясовано, що правильне формування та інвестування резервів сприяє фінансовій стійкості страхової компанії. Досліджено, що використання сучасних аналітичних інструментів дозволяє значно підвищити точність прогнозування обсягів резервів і забезпечити їх оптимальне розподілення. Наголошено, що дотримання регуляторних вимог є важливим елементом стабільності компанії. Сформовані висновки сприятимуть удосконаленню підходів до управління страховими резервами.

Список використаних джерел:

1. Anderson, B. (2021). *Risk Management and Insurance Reserves Analysis*. Cambridge University Press.
2. Jensen, T., & Smith, R. (2019). *Investment Strategies for Insurance Reserves*. McGraw Hill.
3. Brown, K., & McDonald, S. (2022). *Financial Stability in Insurance Companies*. Routledge.
4. European Commission. (2020). *Solvency II Directive: Framework for Insurance Regulation in the EU*.